

næst kræve en meget nøiagtig Undersøgelse af, om det ogsaa er aldeles uomgængelig nødvendigt at skrive til nye Skatter for at dække et saadant Hul; han vil anfille en nøiagtig Prøve, om det ikke er muligt at slippe for den Ulykke, som nye Skatter altid ere, paa anden Maade, om det ikke lader sig gøre at tilvejebringe Balance ved at knibe paa andre Omraader, hvor der er Noget at trække fra. Først, naar ogsaa denne Undersøgelse glipper, naar det viser sig, baade at Behovet foreligger bestemt, klart, tydeligt og nærbærende, og at det ikke er muligt at slippe derfra uden ved nye Skatter, saa er Dieblisset kommet til at behandle Sagen, og først da stilles det tredje Spørgsmaal, som frembyder sig af sig selv, nemlig Spørgsmaalet: Vil den nye Stat, der foreslaas, være den rimeligste, hensigtsmæssigste og retfærdigste at gaa til? Det er det sidste Spørgsmaal, som den ærede Finantsminister har besvaret — synes mig — med let Hjerte i dette Forslag derigennem, at den nye Skat skal være paa M og Brændevin. Jeg vil nu ikke paastaa — det vilde være ubilligt overfor den ærede Finantsminister — at de to første Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Anvendelsen og om Nødvendigheden af Skatten, ikke har foreligget for den ærede Conseilspræsident. Jeg kan ikke paastaa, at den ærede Conseilspræsident overfor dette Lovforslag har stillet sig saaledes, at han omtrent har sagt som saa: Lad os tænke os, at der en skønne Dag falder 8 Millioner ned i Satten paa os, hvad vilde saa Vælgerne ønske at bruge disse Benge til, hvad skulle vi mere os med at anvende saadan en stor og glædelig Sum til? Jeg tror, Mange have opfattet Stillingen, som jeg nu nævner den. Vi have jo hørt en Række af forskellige Fantastier om, hvad man nu skulde bruge saadanne 8 Millioner til, hvis man havde dem. Jeg tør ikke paastaa, at den ærede Conseilspræsident har stillet sig saa, at han ikke har spurgt sig selv, hvad han vilde bruge Pengene til.

Men hvad jeg derimod trostigt tør paastaa i Genhold til dette Lovforslags Motiver, det er, at disse Spørgsmaal ikke have fremstillet sig for den ærede Conseilspræsident i første Række; thi siger den ærede Conseilspræsident i sine Motiver, den overhaandtagende Brændevinsdriften er en tilstrækkelig Grund til at forhøje Brændevinsafgiften. Det er hans første Standpunkt, og i de Udtalelser, vi have hørt i Dag fra Conseilspræsidenten, er ogsaa dette det Første. Altsaa den ærede Ministers første Motiv til nye Skatter er den overhaandtagende Brændevinsdriften. Jeg tilstaar, jeg har ikke hørt

dette Motiv til nye Skatter før. Det har for mig Originalitetens fulde Indtryk. Det synes mig at være noget ganske Nyt. Heller ikke havde jeg tænkt mig, at den overhaandtagende Brændevinsdriften kunde være et Motiv til nye Skatter. For mig stiller det sig saaledes, at den overhaandtagende Brændevinsdriften, ligesom enhver anden overhaandtagende Bemyttelse af en eller anden Brugsgegenstand hverken vedkommer Statskassen eller Statens Finantser. Det er en Ting, som efter Omstændighederne mulig kan være et Gmne at tænke over for Moralister, men for Statskassens Vedkommende ligger det Spørgsmaal udenfor og er ganske ligegyldigt. Nei, det Spørgsmaal som skal besvares fra Finantsministerens Standpunkt, er, om der er Behov for Skatten, om det er nødvendigt at faae den ind. Da naar det er bevaret bekræftende — og heller ikke et Dieblisik før — saa kommer den Betragtning, som let kan faae en vis relativ Gyldighed, Hensynet til den overhaandtagende Brændevinsdriften, idet det er naturligt, at naar det er givet, at man skal have en Skat, saa vil en Finantsminister se sig om efter et passende Statteobjekt. Da da er det sikkert, at den overhaandtagende Brændevinsdriften er Noget, som vil anbefale sig til en Finantsministers Opmærksomhed, idet det er klart, at naar man fra Finantsministerens Standpunkt søger et Statteobjekt, saa vil man fortrinnsvis søge paa et saadant Punkt, at det frembyder en rimelig Udset til at give noget ret Klækkeligt. Man vil søge efter den bredeste Forbrugsartikel, og dernæst søge en sikker Forbrugsartikel, o: en saadan, som man ikke har Grund til at frygte for, skal vinde bort mellem Hænderne paa En. Altsaa for saa vidt maa det indrømmes, at naar det først var givet, at vi skulde have en Skat, og at det ikke var til at undgaa, saa vilde Hensynet til den overhaandtagende Brændevinsdriften i sidste Led være Motiv, nemlig et Motiv til i første Række inellem nye Skatter at vælge en Skat paa M og Brændevin, fordi den rammer hele den store, fattige Befolkning, og det er den, der giver Noget i Toldskat. Det er Kronen paa Millioner, som giver Millioner — de 10 Kr. paa 10,000, som have Noget tilovers, bringe kun 100,000 Kr. ind i Statskassen i samme Forhold. Altsaa, jeg kan forstaa, at fra et rent finantsielt Synspunkt kan det frembyde sig som en attraaerlig Gjenstand for den ærede Finantsminister at faae Ting re i. Det er en Hane, som sættes ind i en Tønde, der har den overordentlige Behagelighed, at der kan tappes betydelig Benge ud af den. Og der kan tappes ud deraf, uden at man risi-